

DE POENA PROPRIETARI.

CAPVT NONVM.

Quoniam per solemnum, siue expressam, siue tacitam professionem, Fratres nostri, omnibus, & singulis quibuscumq; bonis, iuribus, & actionibus ad ipsos tunc, vel in posterum, quouis modo, attinetibus, & quoad proprietatem: & quoad omnem, & totum penitus eorumdem ususfructum, nihil de eis sibi, quouis modo, reseruantes, efficaciter, & cum effectu renunciant: ita ut deinceps, nec etiam verbo, aliquid proprium, siue suum, dicere debant: strixè præcipimus, omnibus, & quibuscumque Fratribus Religionis nostra Professis, vt nullus eorum (sicut canis, qui reuertitur ad vomitum) per se, vel interpositam Personam, habeat priuatū dominii, usum, vel ususfructū pecuniarū, redditū, vel quorumcumq; bonorum mobilium, aut immobiliū, aut se mouentium, sed omnia quantacumque, & qualiacumque, & quomodo cumque acquisita, habuerint, vel eis donata fuerint, in merè, & liberè potestate sui Prelati teneantur resignare; nihil penitus sibi retinentes, scù quovis modo referuant: aut dicentes. *Quid manducabimus, aut quid bibemus? aut quo operiemur?* Hæc enim omnia gentes inquirunt: immò potius deponentes omnem sollicitudinem in crastinum, totam penitus spem in illum proiiciant, qui sic abundè pascit volatilia cœli, quæ neque serunt, neque meunt, neque congregant in horrea: & sic ornate vestit lilia agri, quæ non laborant, neque nent: & obediētes cōsilio Domini Saluatoris, pri- mū querant Regnum Dei, & iustitiam eius, seruando eius mandata, & reddendo eidem, quod in professione voverūt, vt cōsequi mereātur liberalissimam, ac certissi-

mam

mam promissionem eiusdem Saluatoris Nostri, dicentis.
Ethæ omnia adiicientur vobis.

Vnde quicquid Fratribus dater in eleemosynam, pro Missis, vel quibuscumque orationibus, prædicationibus, lectionibus, aut confessionibus, vel pro quacumque arte, vel artificio, industria, vel labore, in rem communem redigatur, & cui necessè fuerit præbeatur: ita vt iuxta B.P.N. Augustini Regulam: Nemo sibi aliiquid operetur, sed omnia opera nostra in unum fiant, maiori studio, & frequetiori alacritate, quam si nobis singuli propria faceremus: & unusquisque tantò se amplius proficere noscat, quantum libentiū, & feruentiū pro communi utilitate prædicauerit, legerit, vel quodcumque aliud fecerit.

Pia rāmen, & laudabilis discretio ita à Superioribus obseruetur, vt ipsorum Fratrum, quorum causà, huiusmodi bona ad Monasterium venerint, quoad eorum necessitates, pro loco, & tempore, in huiusmodi bonis, eis donatis, vel relictis, ab eis vicumque acquisitis, dispensandis, specialem habeant rationem. Ad hanc autem communitatem integrè seruandam in omnibus, & per omnia, & ipsi Prioris locorum teneantur.

Præcipimus autem in virtute Sancti Spiritus, ac salutaris obedientie, vt si pecuniae alicui Fratri, intuitu priuate Personæ, ab aliquo donata fuerint, Superiori exhibeantur, infra viginti quatuor horarum spatum à receptione earum, vel à reversione Fratris in Conventum. Prior vero illas in Deposito pro communi utilitate reponat. Prior etiam pecunias sibi in eleemosynā datas, intuitu sue Personæ, in Deposito, pro communitate, vt suprà, habere omainò teneatur.

Qui comedibilia, vel alia parvi momenti, receperit, sine Prioris licentia: pro primâ vice, comedat in terra, in medio Refectorij: pro secundâ, disciplina ei imponatur: dein

Q9 ceps

Pars quinta

ceps ad arbitrium Prioris puniatur, & semper re accepta priuetur.

Qui verò pecuniam, vel rem aliam magni momenti, si ne licentia Prioris, à quocumque recepitur: si ipsam pecuniam, vel dictam rem habuerit, absolvi ab aliquo Confessore non possit; nisi prius id tale, quantum, & quale fuerit, Prior ostenderit; hæc enim recipi ab aliquo prohibemus (absque Superioris expressa licentia) sub præcepto. Sub quo etiam præcipimus, ne aliquis Frater extraneis Personis dare, donare, vel vendere, seu permutare cum eis, possit aliquid non parui momenti, absque eadem expressa licentia sui Superioris.

Quod si huiusmodi pecunia, vel res accepta, siue data, fuerit valoris vñcia argenti, siue eam habeat, siue non ille, qui accepit, vel dedit, à nullo, præterquam à Priore, absolvi posse, & sic delinquens poenæ grauioris culpe, per messem, subiaceat.

Si verò majoris, vel minoris valoris, fuerit res celata, minuatur, vel augeatur poena respectuè: & ultra hæc poemam, acceptis omnibus priuetur: & data (si fieri possit) recuperare compellatur, & contra hanc supradictam formam de consignandis cum effectu omnibus rebus in manibus, & liberâ potestate, & voluntate Prioris, nullam licentiam in Congregatione nostrâ dari volumus.

Si quis autem (quod Deus auertat) in tantum progressus fuerit malum, ut proprietarius moriatur, si hoc fuerit evidens, & manifestum, beneficio Ecclesiasticae sepulturæ, omnino priuetur, ut viuentes terreatur.

Statuimus etiam, quod nullus Frater Congregationis nostra, siue Prior, siue subditus sit, cuiuscumq; etiā sit gradus, vel dignitatis, quovis modo, extra Religionem, vestes, libros, siue aliquid aliud, sibi ad usum concessum, posse audeat; nisi de expressa licentia sui Prioris; si fuerit

subd.

Conf. Aug. Discal.

subditus. Si verò Prior fuerit de scitu, & consensu Patrum Consilij: & hoc semper fiat, relieto, in deposito, lucido inventario. Quicumque verò contrà fecerit, sine aliqua dispensatione, rebus ipsis efficaciter priuetur, & de ipsis, sicut de bonis Fratrum decadentium omnino disponatur.

Vt autem omnis priuatæ proprietatis amputetur occasio: præcipimus omnibus, & singulis nostræ Religionis Prioribus, vt cunctis Fratribus suæ Familiae in infirmitate omnia necessaria, omni cum charitate, & hilaritate, submiserint. In sanitate verò curent, vt quamvis sit in quo proabet votum paupertatis, & sui ipsius abnegatio, non desit tamen quo sustentetur natura, & ad Divinum obsequium, absque aliquo incommodo, conseruerintur.

Licet verò ex licentia, & privilegio Sedi Apostoliæ nostra Sacra Religio; non obstante titulo mēdicitatis, possit bona stabilia in communī legitimè possidere: volumus tamen ne vita, & status nostrorum Fratrum à tam sancta denominatione, atque titulo omnino deviare, videantur, vt in singulis Conuentibus, quoad fieri poterit, per unum administrum Fratrem, ista sancta mēdicitas, humilianter exerceantur.

D E P O E N A R E C V R R E N T I V M A D
seculares, pro sua promotione, aut impunitate culpe commissæ.

CAPUT DECIMVM.

Si quis, sua promotione, vel adepitione Officij intra Religionem, aut ingressu, seu continuatione studij, siue pro morâ in Cœtu, in quo est, vel mutatione ad aliū, aut pro defensione, siue immunitate culpe commissæ contra

Q. 2. volun-

Pars quinta

voluntatem Superioris, preces, vel litteras Prælatorum, Principum, Magistratum, aut quorumcumque nobilium, aut potentum Personarum, extrâ Congregationem nostrâ, per se vel per alii, procurauerit, & obtinuerit: si propter hujusmodi preces, vel litteras oporteat, vel cōtingat, quemcumque Prælati nostra Religionis (ne ipse, aut Religio damnum, aut indignationem talium Personarum incurant) concedere huiusmodi gratiam tali Fratri, eo ipso, dictus Frater voce actiua, & passiuâ, per tres annos priuetur; nisi gratia sibi taliter cōcesserit, sine indignatione Prælatorum, aut Principum huiusmodi, statim renunciauerit. Loco insuper, per idem tempus, priuetur: ita ut sit ultimus sui ordinis respectu.

Si vero aliquis, de quo probabiliter creditur, quod tales preces, vel litteras procurauerit, id se fecisse negauerit; si gratiae huiusmodi renunciare noluerit, ad purgationem canonican compellatur, & si coniunctus fuerit poena taxata puniatur; & si ex his offensa, vel damno la indignatio Religioni, vel cuicunque Prælato concitata fuerit, poenam grauioris culpæ per mensum sustinere cogatur, ultra ponam prætaxatam.

NOTAE.

VT nostri Fratres honorum, & dignitatum gradus, sanctitate vita, & alijs Religious virtutibus, promoveri student; non autem mendicatis favoribus, tam secularium, quam Ecclesiasticarum Personarum degremio nostra Congregationis non existentum, Gregorius

Decimus Quintus opportenanam Constitutionem stabiluit, qua in nostris Priviliegij est videnda.
(**.)

DE

Conf. Aug. Discal.

DE TOENA CONSPIRANTIVM, E T
corum, qui in Religione fuerint Capita factionum.

CAPVT V NDECIMVM.

Præcipimus, & in virtute sanctæ obedientie mādamus, vt nulli Fratres, iuramento, aut fide praestâ, colligationem, aut confederationem, faciant; quod sibi meo non deficiant, in suis defensionibus, sustentationibus, & huiusmodi, qua notam conspirationis ostendunt; nec de facto contra aliquem Prælatum, vel subditum, malitiosè conspirent, sub poena excommunicationis, ipso facto incurredâ, quâ tria canonica monitione præmisâ, in his scriptis, licet intituli, ferimus.

Si quis vero per cōspirationem, coniurationem, colligationem, aduersus aliquam Personam aliquod malum machinatus fuerit, poenam culpæ grauissime per mensum sustineat, & si ob eam conspirationem, vel coniurationem aliquis Prior, vel Conuentus, malum, sive detrimentum, vel scandalum notabile patiatur, poena sopradiæ subiectat, per duos menses.

Si autem aliquis Provincialis, vel Provincia, per tres. Si vero Reuerendissimus Prior Generalis, vel P.N. Vicarius Generalis, per annum; nec in istis poenitentijs aliquis possit dispensare.

Annulamus vero, & irritamus omnia iuramenta, vel promissiones, super talibus conspirationibus, ligis, vel confederationibus, hactenus factas.

Vt autem paci, ac unitati Religionis consulatur; præcipimus, & in uiuabilitate obseruari mādamus; vt illi qui inventi fuerint, esse tâquâ duces, & Capita factionū, diuisiōnum, seu partialitatū in Conuentu, vel Provincia aliqua, fœd

scù in totà Religione; si de hoc conuici si fuerint, vel si probabilitè fuerint suspecti, & se canonice purgare nequievint a Conuictu illo, vel Prouincia aliquā, vel à tota Religione, omnino cum effectu, seruatis seruandis, expellatur; nec ulterius admittantur; nec in hoc aliquis Superior, nec etiam Reuerendissimus Prior Generalis, aut P.N. Vicarius Generalis, dispensare possit.

Illi vero, qui tales defendere, vel eis auxilium, scù favorem præbere non erubuerint, voce actiùa, & passiuā priuentur, per decennium, absque illa spe dispensationis.

**DE POENAL INFAMANTIVM, ET
mittentium litteras infamatorias sine nomine.**

CAPVT DVODECIMVM.

CAUET summopore Fratres nostræ Religionis, cuiuscumque conditionis existant; ne Prælatis Ecclesiæ, villo modo, derrahant. Si quis autem cōuiitus fuerit, quod de Summo Pontifice, vel Dominis Cardinalibus, Regibus, scù alijs Prælati, aut Principibus, verba diffamatoria dixerit, vel scriperit, poena grauissimæ culpæ per messem subiaceat.

Si vero quæ dixerit, huiusmodi sint; quæ probari non possint, alter mensis eiusdem poenæ superaddatur: quæ poena augeatur, vel minuantur, pensata qualitate excessus. Idem sit iudicium de eo, qui de Reuerendissimo Priori Generali, P.N. Vicario Generali, vel alio Religionis Prælato verba infamatoria similiter dixerit.

Quare precipimus, ut si aliquis Frater aduersus Superiorum suum, nō malitiōsè, sed in veritate habuerit quicquam; quod, nullo modo, tolerari debeat; nō eum traducat, aut eius famam parui faciat: de quæ, maximæ cum circun-

cum spēctione, tractādum est: quin immò inter se, & ipsum solum, cum charitate, prius, & humilitate, ipsum adno- near. Quam admonitionem, si neglexerit, & contempse- rit, aliquem de senioribus, & discretioribus Fratribus, quem ipse audiat libentiū, ad eum monendum inducat; & si adhuc non se correxerit, Superiori Prælato veritatē insinuet, & declarerit: vt sic per illum corrigatur, vel in Capitulo Generali, aut Prouinciali, corrīgendum procuret; nec alio modo præsumant de suis Superioribus diffama- tores, obloqui, vel scribere, sub poenâ prætaxatâ, pensa- tâ iniuriæ qualitate, & quantitate, & ponderato gradu Prælatura.

Diffamantes autem aliquem non Prælatum poenæ gra- uioris culpa per mensem subiaceat, & si falso diffama- rint, per duos menses, & plus, vel minus, pensata qualita- te Personæ, & infamia. Semper autem intelligi volumus, quod infamia sit notabilis; & Persona non sit alia de eodem criminis infamati; nisi sufficenter de falsitate postea constiterit, & omnis diffamator tali diffamatio famâ pu- blicè reddere compellatur; si quod dixit probari nō pos- sit.

Statuimus, & ordinamus, & omnes ac singulos Fratres nostra Congregationis, primò, secundò, & tertio, horramur, & monemus, & eiusdem stricè præcipimus, per obe- dientiam salutarem; ne quis eorum per ritmos, vel can- tilinas, aut qualvis schedulas, vel litteras sine nomine, & cognomine proprio, vel libello famosos, aut descriptio- nes, in quouis locis, eriam in partibus designatas, aliquæ diffamare, vel conuicijs afficere, audeat, quoquis modo.

Contrà facientes vero, ex nunc, prout tunc, trinā mo- nitione præmis̄a, in his scriptis, licet initii, excommunicatiōnis vinculo innodamus, & per duos menses poenæ cul- pæ grauissimæ adiudicamus, ac voce per annum priuamus.

DE POENA LVSORVM HISTRIONVM,
C° maleficorum.

CAPVT DECIMVM TERTIVM.

Statuimus, & ordinamus, quod nullus Frater nostræ Religionis, nec cùm alio Fratre; nec cùm aliquo seculari, ad aleas, vel chartas, vel taxillos, ludere audeat: quin & alios ludos indecentes, & inhonestos, Fratribus prohibemus, siue deposito pretio; siue non.

Si quis verò coniugatus fuerit, se lusisse ad chartas, siue taxillos cum Fratribus, vel secularibus in Conuentibus, vel in domibus secularium, pœnam grauioris culpe, pro qualibet vice, sustineat.

Item prohibemus ludos laruaticos, & histrionicos, & quicunque representationem, more secularium, sub eadē pœna prætaxata ijs, qui representauerint: & sub pœna priuationis ab Officio, sine aliqua remissione, Prælato, qui huiusmodi licentiam repræsentandi Fratribus concederit, vel repræsentari per Frates tales comedias permiserit.

Item statuimus, quod qui artibus prohibitis vtuntur, atque student, per duos meus, pœnam grauissimæ culpe subeant, ac etiam alias diuturniores, iuxta qualitatem delictorum, & per quinquennium voce vrâque priuentur.

Bamdem pœnam subeant, qui apud se libros, vel libellos, chartas, vel schedulas de his, & similibus habuerint; nisi canonica purgatione, se purgauerint. Libros verò, vel schedulas huiusmodi, coram omnibus, igne comburi mandamus.

QVOMODO APOSTATÆ TAD OR-
dinem recipiantur, & de pœnitentiâ eorumdem.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

Licet considerata ratione apostasiæ, ille tantum Apostata verè iudicari debeat, qui Habitum suæ Religionis temerè reliquit, vel etiam cum Habitū à Religione recessit, cum animo deliberato non revertēdi, immò retrocedendi à Religione: nihilominus tamē postquam Sacrafum OEcumenicum, & generale Concilium Tridéti- num, Sess. 25. cap. 4. prohibendo statuit; ne quis Regularis à suo Conventu recederet, etiam prætextu ad Superiores suos accedendi; nisi ab eis missus, aut vocatus fuisset: insuper statuit, vt si quis sine prædicto mandato, in scriptis obtentio, repertis faisset, ab Ordinarijs locorum, tanquā Dectori sui Instituti puniretur: statuimus, & ordinamus, ac in virtute Spiritus Sancti præcipimus, & mādamus; ne aliquis Frater nostræ Congregationis, professus, absque licetia sui Superioris, petitiâ, & obtentâ, in scriptis, à prædictâ Congregatione, Provinciâ, vel Conventu, discedere præsumat.

Si autem (quod Deus avertat) Fratrem aliquem, sine prædictâ licentia à præscripta Religione, Provinciâ, vel Conventu discedere, & ausfigere contingat: illum primò, secundò, & tertio monemus, inducimus, & hortamur, eidē que præcipimus per obedientiam salutarem, vt per totam illâ diem, quâ prædictâ Religione, Provinciâ, vel Conventu, reliquit, & quâ ei, pro termino perceptorio, assignamus, ad ipsâ Religionē, Provinciâ, vel Conuentum de facto redierat; qui, si illâ die nō redierit, sciētes illū ex hoc cōtumacē, & Apostatā, vel saltē fugitiū, trinā canonica monitione premissa, in his scriptis, ex nūc, prout rūc, ipsū (licet in-

uiti) excommunicationis vinculo, innodamus.

Sed ne ex hoc indiscreti Prælati occasionem sumant subditos suos plus æquo contristandi, & malè tractandi; quia ad Prælatos Superiores recurrere non valent: volentes huiusmodi vexatione sufficiēti remedio prouidere, ordinamus, & statuimus, ut si aliquis Frater cuiusvis Provinciæ, cuiuscumq; status, vel cōditionis sit, à suo Prouinciali eundi ad P. N. Vicarium Generalem facilem recursum non habuerit, sive facultatem obtinere nequiverit: & existimauerit, hō solū legitimam, sed & necessariā, & virginē causam se habere: illam proponat duobus administris Diffinitoribus Prouinciæ, vbi cumq; fuerint: ad quos accedēdi, si necesse fuerit, ei nullo modo licentia denegabitur: quibus in meritum salutaris obedientie præcipimus, vt Deum p्रocalis habentes, diligenter, dictam causam perpendat, & examinet, & si illam iudicauerint necessariam, & virginem, sub eodem præcepto, eis iniungimus, ut prædicto Fratri litteras testimoniales apertas cōficiat, etiam renitēte Prouinciali, quibus P. N. Vicario Generali significant, illum cum legitimā causa, & licetū Religiosis accedere, citantes Capitulum præsens istarum Constitutionum, ac per litteram aliam clausam, eidem Frati datum, P. N. Vicario Generali totam causam exponent: quādusti talem licentiam, vel fidem, concederunt, & in utrisque litteris vterq; subserbat: cùm quibus huiusmodi Frater ad P. N. Vicarium Generalem accedere liberè possit, ac si vocatus ab eodem per litteras, vel à Prouinciali inquisitus fuisset; nec aliquam censuram, aut poenam incurrat.

Si autem Diffinitori prædicti causam non esse virginē iudicauerint, non solum licentia ei denegerit, verum etiam & poenitentia sua levitati debita imponatur, & si recesserit, excommunicationem superius latam incurrat.

Si vero aliquis Frater, à Priore suo Conuentuali eundi

ad

ad Priorem Prouincialem licentiam obtinere non potuerit: codem modo se habeat cum Patribus Consiliij Conventus: & ipsi similiter circa licentiam, seu fidem ei concedendam. Quod si propter hoc, vel Prior Prouincialis, cum Diffinitoribus, vel Prior localis cum Consiliarijs cōtenderint, à Superioribus suis grauiter puniantur.

Quicumque a Congregatione nostrâ apostatauerit, si postea misertus sui, & poenitentiâ datus, vel vi aliqua cōpulsus ad Religionem redire voluerit, vñque tertio porta misericordiæ ei non claudatur, nisi tale quid commiserit, vel in Religione, vel extrâ, quod ad receptionem in Religione se reddiderit indignum.

Modus autem receptionis talis erit. Primò carceri mācipetur: deinde primà die Veneris, sive Feriâ sextâ, in Choro, seu Capitulo, si venerit in Habitū sacerdoti, exuat eum, antequam ingrediatur Capitulum, ubi recipiendus erit, & induitus Habitū nostro, ita vt usque ad cingulū desuper nudus remaneat, cum virgis in manibus, capite discoerto, ante pedes Prioris se prosternens, humiliter dicat suam culpan, atque surgens ad Prioris mandatum, ab eo reprehendatur, & charitatiuè corripiatur, sed nō exasperetur.

Primò autem exigat ab eo iuramentum de stando mandatis Ecclesiæ, quæ fient ei pro causa absolutionis: quo iuramento præstato injungantur ejusne de cætero talia cōmittat. Ex tunc vapulet ad pedes Prioris, quantum ei videbitur, & postea sessorum utriusque lateris (non tamē Sacerdos vapulet à non Sacerdote) dicētum alternatim, Misereere mei Deus, &c. semel, vel pluries, iuxta multitudinem Fratrum.

Deinde redeat ad pedes Prioris, & ster genibus flexis, capite, & corpore inclinato, & cū virgis in manibus. Prior vero surgat, & cæteri post cum, & capite detecto, dicat.

Pars quinta

Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c.
 Vers. Saluum facserum tuum Domine.
 Resp. Deus meus sperantem in te.
 Vers. Ego ei Domine turris fortitudinis.
 Resp. A facie inimici.
 Vers. Nihil proficiat inimicus in eo.
 Resp. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
 Vers. Domine exaudi orationem meam.
 Resp. Et clamor meus, &c.
 Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum, &c.

ORE MVS.

Deus cui propriū est misericordiā semper, & parcere, suscipere depreciationm nostram, ut hunc famulum tuū ad confessionem, & paenitētiā, veramque emendationē, tuā inspiratione compunctionem, quem excommunicationis sententia ligat misericordiā pietatis clementer absoluat.
 Per Christum, &c.

Tunc sedens, absoluat eum, dicens.

Dominus noster Iesus Christus, qui Beato Petro Apostolo, collatis claniis Regni coles tuis, dedit potestatē ligandi, arci, soluēdi, ipse per suam p̄fissimam misericordiam te absoluat, & auctoritatem ipsius, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorū eius, mibi in hac parte cōmissa, in quantū possum, debo, & valeo. Ego te absoluo a vinculo excōmunicatiōnis, & spēsonis, & interdicti, quod incurriti propter apostasiam, & retrocessiōnē à nostra Sacra Religionē (& si fuerint plures causas dicat, propter tales causas N.N. &c. illos nominando) etiē, quoties illud, vel illa incurriti, & resistit te Sacramētis Sanctae Matris Ecclesiæ, & cōmuniōni, ac unitati Fidelium. In nomine Patris, &c. **X**

Deinde imponat ei Caputum, & surgens dicat.

Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum, &c.

ORE

Conf. Aug. Disca.

ORE MVS.

Deus misericors, & clemēs, si ne quo nihil inchoatur, nihilque boni perficitur, adīnt nostris humilibus precibus tuae pietatis aures, & hunc famulam tuum, qui perierat, & innuentus est: quem in tuo sancto nomine ad sacra nostra Religionis gremium reuertētem benignē receperimus, ab omnibus temptationibus defende, & concede ei, ut in hoc sancto proposito, & prima vocatione sua, devotus persistere, & remissione peccatorum perceptā, ad electorū tuorū consortiū peruenire valeat. Per Christū, &c.

Iste p̄nēam, qua in Capitulo de gravissima culpa nobilitabur, pro primā apostasiā, per menem integrum, sustinebit, cum additione quod sine capitulo semper reclusus in carcere manebit. Insuper carebit voce, & loco, donec post annū; & nō anteā, fuerit cum eo per Provinciale Capitulum, si Patribus videbitur, dispensatum: ad Officium cū curā animarum, usque ad quinquennium nullatenus assumatur; nec ei vñquam computetur inter annos Religioñis tempus a posta sīx.

Si vero secundō apostatauerit, supradictā p̄nēā, per duos menses, puniatur, & voce afixā, ac loco careat, donec post biennium; & non anteā, fuerit cū eo, per Generale Capitulum dispensatum, & ad omne Officium cū curā animarum ineligibilis permaneat.

Si autem ad tertiam apostasiā deuenerit, per tres mēses, p̄nēa supradicta subiaceat, & voce, ac loco, careat, donec cū eo, per duo Capitula Generalia, fuerit dispensatum, & ad omne Officium cū curā animarum ineligibilis maneat in perpetuum.

Si demū ad quartā apostasiā peruerterit, tunc seruari debet Constitutio Urbani VIII. de Apostatis, & ceteris.

Ei autē, qui cum scandalo de Religionē exiuerit, vel in

se

Pars quinta

Seculo inhonestè conuersatus fuerit, sicut ibidem diutius permanerit, iuxta qualitatem scandali, vel delictorum, vel iuxta more longitudinem, poenitentia apostasie debita, habito Patrum consilio, augatur.

Nullus in apostasiam existens ad actus Conuentus, modo aliquo sit admisitus; nec Frater aliquis cum eo conueretur; nisi pro sua reductione, quo usque ab excommunicatione absoluatur, & sua culpa poenitentiam perfecrit.

Ille vero, qui non à Religione, sed ab aliquà Prouincia, quocumque prætextu, sine prædicta licentiâ, recesserit, hoc modo, recipiatur. Primo, carceretur: deinde prima die Veneris, in Choro, vel Capitulo, cum Habitū sed sine Capitulo tantu, ducatur ad pedes Prioris; ubi prostratus transgressionem suam, humiliiter cōfiteatur. Tunc vapulet ad pedes Prioris, & utriusque lateris sessorum (nisi forte ad P.N. Vicarium Generalem recurrerit: tunc enim licet multari, & puniri debet; non tamen disciplinâ ab utriusque lateris sessorum) & absoluatur; si non fuerit iam absolutus ab aliquo Superiori absoluendi potestate habente; non tamē super eum Oratio. Deus Misericors datur.

Iste poenam grauioris culpa, per mensem, pro prima vice, sustinebit: quo tempore silentium obseruabit semper, & ubique: & carebit voce per annum. Pro secunda verò duplicitur ei poena. Pro tertia triplicetur, & voce careat, ac loco, usque ad dispensationem duorum Capitulorum Provincialium,

Si vero ad quartam peruenierit, ad P.N. Vicarium Generalem remittatur, qui eum in aliquà Religionis Prouincia collocare debeat, absque ullâ ipse, ad eam Prouinciam, ex qua recessit, amplius reuertendi, & poenam grauiissimam culpa, per mensem integrum, sustinere cogatur:

& vo-

& voce, ac loco carebit, donec post annum cum eo per Capitulum Generale fuerit dispensatum; nisi forte à septem Patribus deputatis ad expulsionem, incorrigibilis censeatur: tunc enim, seruatis seruandis, expellatur.

Declaramus autem, quod in Religione nostrâ, illu dicimus a Prouincia receisisse, qui discedens sine licentiâ ab illâ recto tramite iverit ad aliam: & quod qui taliter fecerit supradictâ poena subiacere debeat: nam qui intra Prouinciam vagatur, vel terminos Prouinciae egreditur; non accedens ad Prouincialem: nec ad aliquem Religionis Conuentum: etiam si ipse dicit, se semper animam habuisse ad Religionem reuertendi, tamquam verius Apostata à Religione puniatur: licet cum Habitu Religionis inueniatur.

Si vero in sui defensionem adduxerit, se infirmitate fuisse detentum, nullo modo ei credatur; nisi litteris fiduciis id patere fecerit. Quapropter precipitas omnibus Provincialibus: ut cum aliquis Frater a suis Prouincijs, absque licentiâ discesserit, tempus sui discessus, quam primum, Patri Nostro Vicario Generali significent.

Si autem Frater aliquis ab uno Conuento in aliis eiusdem Prouinciaz, absque licentiâ iverit, pro prima vice in cellâ maneat clausus, quo usque absoluatur in Capitulo & vapulet ad pedes Prioris; non autem ab utriusque lateris sessorum, sed tantum ut sole fieri, pro culpis ordinarijs, subeat verò poenam grauioris culpa, per quindecim dies, (dummodo recto tramite iverit) non tamen amittat locum, vel vocem. Pro secundâ duplicitur ei poena: pro tertia triplicetur: quarta vero discessio huiusmodi pro prima apostasiam habeatur, ac iudicetur, & sic deinceps.

Declaramus etiam, quod quando in ipsis nostris Constitutionibus inueniatur, quod ille, qui aliquando a Religione apostatauit, in Prouincialem eligi non possit, & quod

Pars quinta

quod in Diffinitorem Capituli Generalis, &c. eligi debet talis; qui nunquam à Religione apostatauerit, intelligentum est de primâ, & verâ, vel pro tali indicatâ apostasia à Religione; & non à Prouincia; nec à Conuentu.

Diffinimus etiam, quod si receptores, qui secundū Religionem poslunt supradictos recipere, prædictam formā non seruauerint, in Capitulo Prouinciali, voce actiua priuentur: & nihilominus, qui contra hanc formam receptus fuerit, vel puniūs, ad poenās supradictas in omnibus teneatur, & voce in omnibus careat; quandiu penitentiā non adimpluerit, in hoc Capitulo, aſsignata.

Declaramus ultimo, quod ille tantum debet dici fugitiuſ, qui ab una Prouincia ad aliam, ſeu ab uno Conuentu ad aliud, absque licentiā, recto tramite, ierit; quando verò aliquomodo vagatus fuerit, dici debet Apostata.

*DE PURGATIONE CANONICA LXXX
borantium infamia.**CAPVT DECIMVM QVINTVM.*

Quoniam in sacris eloquijs admonemur, vt bonum nomen euremus, famamque non negligamus, Sapiente dicente, *Curam habe de bono nomine.* Statuimus, & ordinamus, vt si aliquis Frater, apud bonas, & graues Personas, de vitio aliquo, vel criminē notabili fuerit diffamatus, de quo tamen ſatis conuincit non potest: si ipſe petierit, indici ſibi purgationem canonica; nullo modo ei denegetur; ad quam etiā poterit cogi, vt vel conuincatur, & puniatur, ſi in purgatione defecerit, vel recuperet bonam famam, & habilis ad quacumque reddatur. Indicenda verò erit purgatio Canonica à Prio Prouinciali in hac formā.

c. 24

Conf. Aug. Discal.

Cum contra te N. peruergetur infamia, apud bonas, & graues Personas, quod tale quid perpetraveris; non tamen ſatidū ſufficienter probetur, a quo conſtanter afferis te immunit. Nos ut infamiam tollamus a te, & scandalum ab alijs, purgationem canonica, indicere tibi decrevimus, ideoque in Virtute Sancti Spiritus, & ſub precepto sancte obedientie, ac ſub poena conuicti, tibi precipimus, per praesentes, ut intra tot dies, a notitia praefectum, incepifte de beas purgationē canonica, in Capitulo tui Conuētus, coram omnibus capitulariter congregatis, cù his quinq; Compurgatoribus a te poſtulatis, & à nobis tibi confeſſis: videſit N. & N. &c. quam purgationē canonica: ſi facere recuaueris, aut non perfecceris, immo in ea defeceris, ſi clerici contra te obiecti conuicti habeberis. Precipimus autē praedictis omnibus, & ſingulis Compurgatoribus, in Virtute sancte obedientie, & ſub poena excommunicationis, ipſo facto, incurredā, quam trina monitione praemissa, in his scriptis (i.e. in initio) ferimus, contra oppoſitū faciētes. Ut deū pre oculis habētes, non fidē, ſed verē, & realiter dicant quicquid ſenſerint, iuxta eorum conſcientias, de veritate, vel falſitate iuramenti facti à Fratre ſe purgante. Sub eadē poena precipimus, tam Compurgatoribus praedictis, quam Tradi deī. N. ne alicui unquam reuelent, nec direxte, nec indirexte quinam iuraverit in fauorem, vel in condemnationē huiusmodi Fratris. Datum, &c.

Volumus autem, vt, præter hanc peccatum, quicunq; auctor fuerit alicui reuelare, quod ſub tanto ſigillo conſervari precipimus: ſi de hoc fuerit ſufficienter conuictus, in perpetuum, absque illa ſpe dispensationis, careat voce, tam actiua, quam paſtiua.

Huiusmodi Compurgatores ſint omnes bona fama, & timorate conſcientiae, & qui longo tempore Fratris purgandi conuerſationem nouerint, ſecum etiam conuerſantes,

Pars quinta

& qui fuerint de dicto casu, seu suspiciose, & suspicionis causâ, informati plenariè, vel possint sufficenter informari.

Prior in Capitulo, coram omnibus Fratribus, litteras supradictas Prioris Prouincialis legat: quibus lexis, infamiam Fratris, & causam suspicionis proponat: eique præcipiat, sub præcepto formalí sanctæ obedientiæ, ut veritatem confiteatur. Deindè infamatus coram Priore genuflectat, ac suprà sancti Christi Euangelia, sibi à Priore porrecta, altâ voce, solemniter iuret, quod ipse nunquam perpetravit illud crimen, de quo est infamatus.

Postea Compurgatores cum Presidente, in aliquo separato loco, congregati, primò omnes iurabunt, super sancta Christi Euangelia, se omnia plenè seruaturos, quæ in litteris Prioris Prouincialis, sibi præcepta fuerint: quod si peierasse aliquando conuicti fuerint, præter alias poenas, penâ perjurij puniantur.

Item postea Compurgatores sigillatim iurabunt, quid ipsi credant; vel non credant, vel si sibi videatur; seu non videatur, in suis conscientijs, illum Fratrem iurassic, & dixisse vera in Capitulo, volens se purgare.

Qui se purgare nequiverit tanquam reus, & cōvictus, secundum criminis gravitatem, puniatur: si verò fuerit debitis purgatus, debet continuò, per Præsidentem, & Compurgatores, certior fieri Prior Prouincialis, quatenus eum in bonâ suâ famâ restituat, & reponat, per litteras suas, in hac formâ datas.

Nos Frater N. &c. sacris eloquijs admoniti, melius esse nomen bonum, quam diuitias multas, & quam vnguentum pretiosa; non potuimus a quo animo ferre, te N. infamie perugantis labo manere pollutum. Cum ergo contrarie curveret infamia, quod tale crimen opere perpetrasses, nos ad illam dilucandam tibi purgationem canonicam cum-

quin-

Conf. Aug. Disca:

quinq̄ Compurgatoribus indiximus: quos à te prolatos probauimus, tanquam Religiosos integræ, ac recte conscientię, & probos viros, nobis optimè notos, qui ne tuam conuersationem à longo tempore nouerunt, tecum etiam conuersantes. & de dicto casu, & suspicionis causâ, plenè informati fuerunt, qui tibi, sub præcepto sanctæ obedientiæ, ac præstito iuramento, ad veritatem dicendam requisito, & stricto, & constanter factum neganti, quin etiam innocentiam in hac parte afferenti, adhæserunt, & in conscientiâ suâ afferuerunt, se credere, quod veraciter innocentiam tuam affereres; & quod factū in tanto præcepto non negares, se illud commiss̄es. Idcirco ad leuacionem tuae fame, & dilutionem infamie descendentes, viss negatione, & assertione tua, & Compurgatorum adhesione, & contestatione: sedentes in Camera nostra, in sella, quam pro Tribunal, & loco iudicij eligimus, Deum, & iustitiam, præ oculis habentes, Christi nomine invocato, dicimus, pronosticamus, & sententiamus, te N. ab infamia supradictâ, illasum, & liberum, & in facto innocentem, & iniustus affectum, nomine, & infamia prædictis, & tanquam innocentem, & liberam declaramus, & in postcrâm omnibus, & singulis, super ydem; nisi alia causa (quod Deus aueriat) de novo oriarat, silentium perpetuum imponimus. In nomine Patris, † &c. Alta, lata, & lecta, &c.

DE POENA PRIVATIONIS VOCIS,
& loci.

CAPVT DECIMVM SEXTVM.

D Eclaramus, quod quandocumque in Constitutionib⁹, sive Definitionib⁹ nostris, seu à quocumque Re-

ligionis Superiorē priuatur aliquis voce passiū; hic talis non solum est inhabilis ad Officia cum curā animarum, sed ad omnia etiam alia, que per electionem dari confuerunt; non tamen intelligitur inhabilis ad quæcumq; Religionis Officia: potest namque exercere Officium Infirmitati, &c.

Quando verò quis priuatur voce actiū; non solum non potest suffragium ferre in electionibus; sed neque in alio quocumque, quāvis parvi momenti, negotio. Quare precepimus, ut quando in Capitulo proponēdū fuerit aliquid, qui voce actiū fuerint priuati, cum alijs egrediantur; qui vocem actiūam non habuerint; nec Prior cum aliquo dispendere valeat, ut ibi remaneat.

Cum autem aliquis priuatur voce absolute, sine aliquā limitatione, vtrāque voce intelligatur priuatus. Prohibemus autem, ne aliquis Prælatus Fratré aliquem voce priuare possit, praterquam in casibus, in Constitutionibus, vel Diffinitionibus, expressis, excepto Provinciali, de cōfilio tamen, & consensu Diffinitorum.

Declaramus, quod quando aliquis commiserit culpam, cui in Constitutionibus, sive Diffinitionibus, sit imposta priuatio vocis; si huiusmodi vocem non habuerit, vel ipsa fuerit, propter aliam culpam alias priuatus, illa poena in aliam commutetur: tanquam si in Constitutionibus, vel Diffinitionibus, taxata non fuisset.

Qui verò loco priuatus fuerit, si sit Sacerdos, ultimum habeat locū, inter omnes Sacerdotes. Si nō fuerit Sacerdos, ultimum habeat locum, inter omnes Professos non Sacerdotes, & sic de cæteris. & hoc obseruetur ubique Fra-
tres conuentualiæ furentur congregati.

Quod si Frater loco priuatus alium quam ultimum lo-
cum (vt dicitur est) occupare præsumperit, & de eo ad-
monitus se non emendauerit, ex iunct ad recuperandum

sum,

sum locum sit inhabilis; nisi Capitulum Prouinciale su-
per hoc specialiter dispensauerit.

*DE POENA INCARCERATIONIS, ET
tortura.*

CAPVT DECIMVM SEPTIMVM.

IN singulis Conuentibus nostræ Cōgregationis, sit car-
cer vndique manitus, & tutus, cum compedibus; qui al-
teri vslī non applicetur; qui tamen non adeo tetro, atque
horrendo sit, ut Fratres ne centur, sed dumtaxat casti-
gentur; vbi verò nō fuerit commoditas habendi carcere;
sit ibi nihilominus compedes, quibus noxij coerceri
possint.

Quicumque, propter sua demerita, in carcere conie-
ctus fuerit, antequam intromittatur, caputio priuetur; nec
ei vlo modo reddatur; nisi quando è carcere eductus fue-
rit. Custos verò carcere, qui carceratum caputio nō pri-
uauerit, vel existēti in carcere caputum dederit, pro qua-
libet vice, absque caputio semel in terra comedat; nec
Prior, super hoc, quovis modo dispensem.

Item præcipimus, in virtute Sancti Spiritus, cuique Fra-
tri, qui pro tempore cuiusque carcere, vel carcerei Custos
fuerit, ne vlo modo per se, vel per aliū, Fratri condēnato
ad ieiunium panis, & aquæ, aliquid aliud præter pānem,
& aquam, nec ei, qui condēnatus fuerit ad ordinarium ie-
iunium, plus quam semel in die, cibaria quadragesimalia
ministrare præsumat, vel ministrari faciat, seu permitat,
absque speciali licentia, & expressa Superioris. Qui verò
ausus fuerit hoc nostrum præceptum temerè trāsgredi, ad
torie ieiunia, & talia obseruanda in medio Refectorij, per
totam mensam teneatur, & compellatur, quot, sui causa,
carceratum fregisse Priori constiterit.

Præ-

Præterea, si quis, exigētibus suis demeritis, fuerit in vinculis positus, aut carceri mancipatus, & aliquis de Fratribus nostris, quicumque sit ille, ad fugiendum, per se, vel per alium, eidem dederit, vello modo, auxilium, cōfiliū, velfauorem, vel limam, martellum, aut quodlibet aliud instrumentum tradiderit, vel tradi procurauerit, ad infringenda, vel soluenda vincula, seu alia instrumenta præstiterit euadendi; licet non euaserit, carceri mancipetur, absque spe gratiæ, quandiu ille, cui dedit auxiliū, ut evaderet, debuit remansisse.

Si autem per malitiam, aut negligentiam Custodis, aliquis carceratus fugerit, ipse talis ponatur loco fugientis; quoisque per illum, per quem poterat fugiens liberari, liberetur, habita ratione malitiæ, vel negligentia.

Item ordinamus, quod nullus Frater, cuiuscunque gradus, aut conditionis existat, ingrediatur ad carceratos, causa visitationis, vel ministerij, aut quoquis alio modo, absque speciali licentiâ Superioris, sub poenâ grauiorâ culpe, tam ingredienti, quam Custodi permittenti, infingenda.

Præterea statuimus, quod si aliquis infametur de aliquo criminis, vel notetur, propter quod, si verum esset, meritò puniendus fore, poena carceris; si de eius fugâ probabiliter timeatur, Superior possit ipsum in firma custodia retinere, etiam intra carcerem; si cella ipsius tutâ non fuerit; ipsum etiam vinculando: si necesse fuerit, non per modum carceris, vel poenæ, sed per modum custodiae; ne fugiat; quoisque de crimine prædicto fuerit debite informatus.

Mandamus autem Superiori: ut statim, & celeriter procedat ad inquisitionem faciēdam de crimine supradicto, meliori modo, quo poterit. Prædictus verò Frater caputio nō priuabitur ante sententiam. Idē poterit fieri, si qua-

cum-

cumque alià ex causâ, de alicuius fugâ probabiliter timetur.

Per modū verò poenâ nulli Prælato licebit Fratrem aliquem carceri mancipare, vel in compedibus tenere; nisi in casib⁹, in Constitutionibus exp̄ressis, vel de consensu Patrum Consilij.

In cellâ verò propriâ Fratrem includere poterit Superior, si casus exegerit, de consilio admīnus duorū Deputatorum, vel in defectu eorum, de consilio duorum ex senioribus Conuentus.

Fugii ex carcere, vel ex aliâ poenâ, cui proculpis suis obnoxius erat, si posteā redierit, vel captus fuerit, poenis, in quibus erat, & aliquātulum grauioribus, subiacere cogatur.

In nouamus, & obseruari præcipimus antiquam Diffinitionem totius Ordinis nostri, quæ sic habet. Ut scelerati, & pestiferi viri, si qui fuerint (quod absit) possint in Ordine de suis sceleribus apertius cōvinci, & corrigi: ideò diffinitionem, quæ prohibetur, quod nullus Officialis nostri Ordinis audeat a subdito, vel subiecto, veritatem aliquam, per tormenta, vel supplicia, extorquere: presenti declaratione decernimus, debere intelligi de supplicijs, & tormentis crudelibus: quæ quoquo modo possint periculum inducere Personale.

Volumus enim, & in fauorem correctionum permittemus, vt Provinciales, csi moderamine Religioni debito, casibus, Personis, ac circumstantijs cogentibus, maturè pensatis: de consilio aliquorum seniorum, scū bonorum Fratrum Provinciæ, talia facere possint.

Cui diffinitioni addimus, quod commissionem, & facultatem, dare, & concedere Prioribus possint, ad huiusmodi in aliquo particulari casu facienda.

QVAE

QVAE SIT LEVIS CVLPA, ET DE POE-
na ei debita.

CAPVT DECIMVM OCTAVVM.

Luis culpa est: si quis sine licentiâ Superioris in Conuentu cùm extraneis loquatur: si quis Sacerdos sine calceis Missa sacrificium celebrauerit: si quis in Choro legendô, vel cantando offendens, non statim se humiliauerit, terram deosculans: si quis Diuino Officio nō intetus, vel in alijs locis publicis, vagis oculis, & motu irreligioso, ostenderit leuitatem: si quis in Ecclesiâ, vel in dormitorio inquietudinibz aliquid fecerit: si quis, discooperito capite, per vicos incessiter: si quis dissoluè, & inordinatè rideat, cachinnis, vel ludis, dictis, vel factis, alios cōcitauebit ad ridendum: si quis, ex aliquo Conuentu exiens, vadens, & rediens, benedictionem genuflexus accipere neglexerit: si quis ad lectio[n]es in Choro dormierit: si quis Altare, vel ornamentum Ecclesie negligenter tractaverit: si quis vestes, vel libros sibi datos, statuto tēpore non reposuerit: si quis aliquid vtenſilium fregerit, vel perdidet: si liber, in quo legendum est, cuiuscumque neglegā defuerit: si quis ad Capitulum, vel communem i[ec]fectiōnem, & collationem, ob negligentiam, non interfuerit: si quis otiosum verbum, seu vaniloquium dixerit: si quis eorum, qui Officijs deputati sunt, in aliquo negligens inuentus fuerit: si quis filētium fregerit: si quis pro vieti, vel vestita murmurauerit.

Pro supradictis culpis, & his similibus imponatur Sacerdotibus Psalmus, vel alia Oratio in medio Refectorij dicenda; non Sacerdotibus verò, vt semel in terra comedant, in medio Refectorij: quov[is]que misericordia, & li-

Const. Aug. Discal.

licentia surgendi à Priore concedatur, quām genibus flexis postulabit vnu[s] ex antiquioribus, & grauioribus Sacerdotibus.

QVAE SIT GRAVIS CVLPA, ET DE
pœna ei debita.

CAPVT DECIMVM NONVM.

Grauis culpa est: si quis immodestè, cum Fratrē aliquo, vel cum ſeculari, contendere: si quis alicui Fratri, vel ſeculari, oprobrium, vel nomenclaturam, qua[rum] cedat in deridū, dixerit, aut ſcriperit, vel aliquem defectū naturalem, animo iniuriandi, obiecerit: si quis mēdaciū ex deliberatione, & ex intentione, dixisse, deprehēſus fuerit: si quis turpem sermonem protulerit, vel ſcriperit: si quis, abſque neceſſitate, aliquid, licet sit verum, cum iuramento affirmauerit, vel negauerit: si quis Fratri præteritam culpam, pro quā iam fatisfecit, impropauerit: si quis alicui Fratri indulgentiam à ſe petenti de aliquo commiſſo, veniam negauerit: si quis alicui detraxerit, vel de eo gravior murmurauerit: si quis silentium frangere in consuetudinem duxerit: si quis in priuatis cellis silentium fregerit: si quis culpam ſuam, vel aliorum, protervè, vel superbè, defendere: si quis accusans, vel proclamans, in accusatione, vel proclamatione, iurgium fecerit: si quis cum illo, à quo accusatus, vel proclamatus fuerit, ſuper eo contendere (*Nam qui odit increpationes infipiens eſt*) si quis procedēs ubi ſe mina ſunt, in viu habuerit, in eas oculos figere, vel cum ſe mina ſolus; & non de cōfessione, locutus fuerit: nisi breuiter interrogando, vel respondendo, vel de licentiâ Prioris: si quis ieiunia Religionis fregerit: si quis in tabernaculis bibere: vel comedere, nec erubuerit, præterquam in itinere: si quis poſquam missus fuerit, in contemptu obe-

dientiae, sine licentia, ante terminum sibi præfixum, reverenti præsumpsit, vel, ultra terminum sibi assignatum, moram fecerit per diem.

Pro huiusmodi, & similibus culpis, Sacerdotes, pro primâ vice, semel in terra comedant modo, quo superius dictum est; pro secundâ, recipiant disciplinam; non Sacerdotibus vero, vna disciplina cum virgis, super humerum nudum, publicè imponatur, cum Psalmo, ad placitum Prioris.

*QUAE SIT GRAVIOR CULPA: ET
de peccati debita.*

CAPUT VIGESIMUM.

Grauior culpa est: si quis blasphemiam euomerit: si quis extrâ iudicium peierauerit: si quis ieunium ab Ecclesiâ institutum fregerit: si quis mortale peccatum manifeste committerit: si quis sciens, & volens, sententiam excommunicationis incurrit: si quis sciens se esse excommunicatum celebrauerit, vel in suis Ordinibus ministrauerit: si quis per contumaciam, & manifestam rebellionem, Priori suo, per diem integrum, inobediens extiterit, vel cum eo intus, & foris, postpositâ debità reverentiâ, & paternali timore, quasi de pari contendere ausus fuerit (volumus enim nostra Religionis Superioribus locum Domini nostri Iesu Christi, ac S. P. N. Augustini tenentibus, à suis subditis, summariter obedientiam, & reverentiam exhiberi). Si quis item ebrios aliquando, etiam semel tantum, deprehensus fuerit: qui vero hoc duxerit in consuetudinem, pro infami habeatur.

Qui de huiusmodi, & similibus culpis, confessus, vel convictus fuerit, per hebdomadam, caret loco; nec cum

ex-

extraneis loquatur; nec foras mittatur: quo tempore, secundâ, quartâ, & sextâ feria, coram toto Conventu, recipiat disciplinam, & in terra, super scabellum, vel lapidem nudum, semel in die comedat, usque ad finem mensae, absque dispensatione, de his, quæ Prior, per misericordiam, apponi iusterit; nec aliquis audeat pro eo veniam postulare: & præter hæc, alia etiam poena addantur, iuxta mensuram, & gravitatem delictorum.

*QUAE SIT GRAVISSIMA CULPA:
de peccati debita.*

CAPUT VIGESIMVM PRIMVM.

Grauissima culpa est: si quis fuerit falsarius: si quis grauem aliquam lassionem alicui intulerit: si quis se fornicationis crimine maculauerit: si quis confessiones reuelauerit, & cetera huiusmodi, quæ superius posita sunt, in suis proprijs Capitibus.

Qui de huiusmodi, & similibus confessus, vel convictus fuerit: postquam, per aliquos dies, in carcere steterit, primum in Capitulo, scapulis nudatis, condignam suæ culpæ subeat disciplinam: quæ imposta à Priore, vapulet ad pedes utriusque lateris sessorum, prout superius dictum est: deinde in carcere claudatur, usque ad horam prandij, & tunc in medio Refectorij, in terra sedens, panem, & aquam solùm, sine dispensatione, manducet, & ibidem sedeat, usque ad ultimum signum compietæ refectio-

Tunc alijs surgentibus, ipse de terra surgat, dictaque ab Hebdomadario Oratione, ad portam Refectorij se prosternat: ita ut omnes desuper eum transeant, & statim

Tt 2

in

Pars quinta

in carcerem remittatur: & quamdiu fuerit in hac poenitentiā, secundā, quartā, & sextā feriā, in pane, & aquā, sine dispensatione, ieiūnet: & in Refectorio, quoties tenebitur, disciplina ei imponatur, super nudas scapulas, & eādem die, ibidem faciat supradictam poenitentiam, tam quoad ieiunium, quād quoad prostrationem.

Quandiu fuerit in hac poenitentiā non communicet; nisi in periculo mortis: si tamen verè contritus inuentus fuerit, & Sacramētū Eucharistī, in aliquā magnā solempnitate, postulauerit instanter, & deuotē, soluatūr à vinculis, & ad locum decentem caute, & cum securā custodiā ducatur, ad eudem carcerem continuo rediturus; nec vocem actiūam habeat; nec pauciūam.

Prior tamen; ne in desperationem labi possit, quando sibi videbitur expedire, mittat ad eum Fratrem, vel Fratres discretos, & deuotos, qui ipsum monent, &hortentur ad dictam poenitentiam patienter, & humiliiter, exequendam,

*DE INCORRIGIBILITATE,**CAPVT VIGESIMVM SECUNDVM.*

INcorrigibilis ille quidem indicandus erit; qui culpas grauiissimas non veretur committere, & tamen penas ferre recusat, vel de eius correctione, & emendatione, non est aliqua probabilis spes; de quo dicit S. Augustinus, in Regulā nobis data, *Etiam si ipse non abscesserit, de nostra societate projiciatur; ne contagione peccati plurimos perdat: iuxta Apostoli doctrinam: qui haereticum hominem, post adhibitam triā monitionē, & incorrigibilitatem patefactam,*

deu-

Conf. Aug. Discal.

deuitari iubet peccātēm peccatum ad mortem quoniam (inquit) subuersus est, qui huiusmodi est.

Hic quidem Habitū exutus, sicut à corde professionē abiecit: sic & professionis Habitū deponere cogatur; ne Habitū nostrā Sacrae Religionis despiciatur in indignis: si tamen usque ad illam horam sanā mētis, & integrī sensus extiterit: oportet enim, ut Religio despumeretur, ad hoc ut in suā puritate serueretur; non tamen sub quacumque occasione quisque est expellendus; ne Monastica disciplina veniat in contemptum.

Quando verò aliquis erit licentiandus, solum ad P. N. Vicarium Generalem, & eius Diffinitorium, ac reliquos Patres ad hoc deputatos, iuxta Constitutionem Urbani Papæ VIII. facere pertinebit.

Ordinamus tamen, ad litium cautelam, ut in omnibus litteris expulsorijs, dandis Fratribus, à nostrā Sacrae Religionē segregādis, & expellendis, ista clausula inseratur, vel administris pro insertā habeatur: videlicet:

Omnia nihilominus iura, actiones, & successiones, tam ex iure communi, quam ex privilegijs, seu statutis nostrā Congregationis, occasione tuae Professionis dictae Congregationis in genere, aut alicui Provincie, sive Conventui, in specie, qualitercumque pertinentia, eisdem reseruamus, & in nullo penitus derogamus.

Diffinimus etiam quod nullus Officialis nostrā Congregationis aliquem licentiatum ab Ordine vterius ad Religionem ipsam recipiat: quod si fecerit, receptio talis sit nulla; & hanc Diffinitionem P. N. Vicarius Generalis ipse obseruet, & faciat ab alijs obseruari,

)?)()

QVOMODO, ET A QVIEVS INIVN.
genda sint supradicta pœna.

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM.

Circa pœnas supradictas, statuimus, ut Fratribus assuetis leui culpæ, pœna leuis mutetur in gravem: & assuetis gravi, illa mutetur in grauiorem: & assuetis grauiori, illa mutetur in grauissimam: & quod semper aggrauatis culpis, ratione circumstantiarum, aggrauentur etiam, & pœnae in Constitutionibus taxatae: in quibus quidem omnes notare circumstantias impossibile foret.

Declaramus etiam, quod Prior Conuentualis, per se, absque alterius consilio, poterit imponere pœnam, & leuis, & gravis culpæ: pœnam verò grauioris culpæ, de consilio duorum antiquiorum ex Deputatis.

At pœnam grauissimæ culpæ P. N. Vicarius Generalis vel Prior Provincialis, vnuquisq; cum suo Difinitorio, ac in scriptis; & non aliter, imponere posse, Expulsionis autem pœnam P. N. Vicarius Generalis, & alij Patres ad eam deputati (ut supradictum est) solum iniungent.

Qui verò huiusmodi pœnas aliter imposuerit, à suis Superioribus, pro prima vice, durè arguatur: pro secunda grauiter puniatur: pro tertia Officio priueretur. Imposita ram pœnae, quocumque modo imponantur, à subditis humiliter acceptentur: postposita omni appellatione; nam à correctionibus non licet Fratribus nostris appellare.

Poterit etiam Prior, aliquibus Patribus grauioribus, & dignioribus, de consilio Deputatorum, commutare disciplinæ in aliquos Psalmos, vel Orationes, in medio Refectorij, genibus flexis, dicendas: disp̄sare etiam cùm eis; ne in terra sedeat: sed super tabulam nudam in fine ali-

cu-

cuius mensæ, comedant; hoc verò non intelligatur in pœna culpæ grauissimæ, quam cuiilibet cuiuscumque gradus, ætatis, vel dignitatis existat, sine diminutione, imponi, ab eoque adimpleri, præcipimus; qui enim nō est veritus culpam grauissimam committere, nullo privilegio, nec honore, nec respectu, debet gaudere; quominus condignam suis demeritis subeat pœnitentiam.

DE FREQUENTI LECTIOINE H. ARVM
Constitutionum, & præcisâ earumdem obseruatione.

CAPVT VIGESIMVM QVARTVM.

Quemadmodū Beatussimus Pater Augustinus in Regulâ nostrâ mandauit, ut semel in septimanâ nobis legere: ut ad hoc vt in ea, tanquam in speculo, nos possemus inspicere, & nihil per obliuionem negligetur: sic congruum nobis videtur, ut præsentium Constitutionum, tam frequens sit lectio; ut nullus sit in Religione nostrâ Frater, qui eas ignoreta, ut per ignorantiam transgrediatur.

Volumus ideo, ut quolibet Sabbato, (duomo die antecedenti Regula perlecta fuerit) postquam in missâ, parum leatum fuerit de Scriptura Sacra, Prior legifaciat de præsentibus Constitutionibus, sine cantu, & in Capitulo de culpis, etiam de ipsis idem Prior legat, & interpretetur, ut omnes intelligent: quod intelligentibus molestum, ex fraternali charitate, esse non debet; cum non alia sapere, sed humilibus consentire, debeamus omnes.

Magister quoque Novitiorum Novitijs seorsum, vel de Constitutionibus, vel de Ordinario, quotidie aliquid legat, & obseruare doceat, Prior autem Provincialis de hac frequenti lectione, & cæteri Superiores inquirant, & quem-

Pars quinta

quemcumque in hoc delinquētem, debitā punitione, castigent.

Volumus, ut quælibet Provincia nostræ Religionis diffinire sibi peculiaria aliqua Statuta possit: quæ tamē nullius sit valoris: si per P. N. Vicarium Generale fuerint infirmata: quæ in singulis Capitulis Provincialibus reuidetur, & de novo approbentur, vel reprobentur.

Similiter si qua Provincia aliquid de præsentibus Constitutionibus sibi mitigari desiderauerit ad P. N. Vicarij Generalis autoritatem recurrere teneatur: ad quem volum pertinere volum harum Constitutionum moderationem, pro cuiusque Provinciæ exigentiâ, nisi particulatiter prohibita sit, in ipsis Constitutionibus, dispensatio, sive moderatio; nec enim tunc P. N. Vicarius Generalis poterit rigorem Constitutionum in aliquo mitigare.

Post Regulam ergo omnes, in hoc libello, tanquam in speculo, inspiciamus: & ubi nos inuenierimus ea, quæ scripta sunt, facientes, agamus gratias Domino honorū omnium largitorum: ubi autem viderimus aliquid deesse, doleamus de præterito, caueamus de futuro, orantes, ut nobis debitus dimitatur, & in tentationem non inducamur. Amen.

Explicant Constitutiones Fratrum Discalcedatorum Ordinis Eremitarum S. P. N. Augustini Congregationis Hispaniæ, & Indiarum.

FOR

FORMA ABSOLUTIONIS, PRO CA
pitalis, ut mos est scribi.

DOMINVS Noster Iesus Christus, per suam p[ro]fici-
mam misericordiam, & Santissimam Passionem,
vos absoluat. Et ego auctoritate, qua fungor, & quac-
cum mihi concessa est: absoluo vos à vinculo excommu-
nicationis majoris, vel minoris, & à participatione cum
excommunicatis, & à macula apostolæ, si incurris: &
restituo vos Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, & communio-
ni Fidelium, si necesse est. In nomine Patris, + & Filii,
& Spiritus Sancti, Amen.

Eadem auctoritate mihi concessa, in quantum pos-
sum, & debo: dispenso vobis, super irregularitate
(sitemini) & restituo vos ad executionem, & admini-
strationem Sanctorum Sacramentorum Ecclesiæ, & ad
aliam. Ab aperte culpis, & à communibus transgressioni-
bus Regule, & Ordinis nostri. Dominus noster Iesus
Christus vos absoluat: & ego auctoritate, qua fungor,
absoluo vos. In nomine Patris, + & Filii, & Spiritus
Sancti, Amen.

Do vobis auctoritatem meam: ut vnuquisque vestrum
possit sibi eligere Confessorem idoneum Religionis no-
stræ, habentem scientiam, & conscientiam, à quo valeat
absoluiri ab omnibus peccatis suis, quemadmodum, & à
me. In nomine Patris, + & Filii, & Spiritus Sancti,
Amen.

Pro speciali poenitentiâ, Sacerdotes dicant semel
Psalmum: Laudate Dominum omnes gentes. Non Sa-
cerdotes verò: Pater noster, & Ave Maria.

Vu

Errat

Errata sic corriges.

Folio 19. illis, l. illius. Fol. 20. attentauerit, l. attenta-
uerit. Fol. 22. alioius, l. alicui. Fol. 35. apostola, l. apo-
stola. Fol. 37. emittant, l. emitat. Fol. 38. alteri, l. aliter. Fo-
lio 38. digniorcique, l. dignioresque. Fol. 54. librum profes-
orum, l. professionum. Fol. 74. a relatore, l. la Zelatore. Fo-
lio 84. debeat, l. debeat. Fol. 84. miminus, l. minus. Fol. 92.
autem, l. autem. Fol. 132. dextera, l. dextera. Fol. 154. Conci-
lio, l. Consilio. Fol. 159. Provinciale, l. Provinciali. Fol. 164.
odor, iudor. Fol. 164. autem, l. autem. Fol. 180. oofenserint, l.
conseruent, l. conseruent. Fol. 250. inuentarum, l. inuentarium.

IN

INDEX
CAPITVLORVM

QVÆ IN HIS CONSTITV-
TIONIBVS CONTINENTVR,

PRIMA PARS.

*De Divino cultu; & de his, que ad eum
spectant.*

DE Officio Diuino à Fratribus nostrae Sacrae Religionis persoluendo, fol. 1.
De Missa, & Processione Defunctorum celebrandæ, ac de alijs suffragijs Beneficiorum viuorum, & mortuorum,
& aliorum Defunctorum nostrorum, fol. 3.
Quando, & quomodo Officium Diuinum, & Missa Conve-
ntualis debeat celebrari, & de Oratione mentali, fol. 9.
De his, qui Missæ, vel Horis Canonicis, non intersunt, vel
tardè ad huiusmodi Missam, vel Horas veniunt, aut in
Chori cantando, vel legendo, deficiunt, fol. 13.
De Officio Diuino, seu Precibus, quæ singulis quibusque
Horis per se debeat à Fratribus laicis, fol. 14.
De libris habendis ad usum Chori, fol. 16.
De forma cibis promouēdos ad Sacerdotium, & ad alios
Sacros Ordines, atque ad audiendum cōfessiones, f. 17.
A quibus secretæ confessiones Fratrum Religionis audiā-
tur, & de casibus reservatis, fol. 22.
Quoties, & quando Fratres nostra Religionis communī-
care debent quolibet anno, fol. 30.
De confessionibus secularium mulierū audiendis, fol. 33.

VU2

SE2

INDEX.

SECUNDA PARS.

De obseruantij; nostra Sacra Religionis.

- Dextrate, & qualitate eorum, qui ad Ordinem recipiendi sunt, fol. 34.
De modo recipiendi Nouitios, fol. 38.
De educatione Nouitiorum, & qualis esse debeat Magister eorum, fol. 43.
De modo, & forma Professionis facienda, fol. 50.
De forma, & qualitate vestium, fol. 56.
Quomodo, & quando Fratribus de vestibus debeat prouideri, fol. 60.
De cellis Fratrum, & earum supellestili, ingressu, ac visita-
tione, fol. 62.
Quomodo, & quoties rasura fiat, fol. 63.
Qualiter ad refectionem intrent, & sedent Fratres, fol.
lio 64.
De vsciborum, & ieiunio Fratrum, fol. 70.
Qualiter Fratres ad collationem conueniant, in diebus ie-
juniorum, fol. 73.
Quibus locis, & temporibus silentium à Fratribus obserue-
tur, fol. 75.
De clausura nostrorum Conuentuum, & quòd mulieribus
ad eos ingressus non permittatur, atque de colloca-
tione Fratrum, fol. 77.
Quanta, & qualis cura, & sollicitudo haberi debeat circa
infirmos, fol. 81.
De cura habenda circa Fratres decedentes ab hac vita, fol.
lio 86.

De

INDEX.

- De humanitate Hospitibus exhibenda, & ad quid Hos-
pites nostræ Religionis teneantur, fol. 90.
Quomodo se habere debeant Fratres, quādo domū exire
cōtigerit, & quòd, sine litteris testimonialibus, nō va-
gentur, fol. 95.
De modo tenendo in p̄terendis eleemosynis, fol. 99.
De paupertate seruandâ in ædificijs Conventuum Reli-
gionis nostræ, fol. 101.
De Officio Zelatorum, fol. 102.
De mortificationibus aut poenitentijs, fol. 104.
De recreationibus, fol. 108.

TERTIA PARS.

De gubernatione Religionis nostræ.

- Deobedientia in Religione nostra Summo Pontifi-
ci Christi Domini Nostri Vicario præstandâ, fol.
III.
De electionibus nostræ Religionis in genere, & Fratri-
bus, qui ad quacumque Prälaturam extra Ordinem
assumentur, fol. 112.
De formâ celebrationis Capituli Generalis Congrega-
tionis nostræ, & electione P.N. Vicarij Generalis, fol. 117.
De Officialium Generalium electione, de alijsque agen-
dis in Capitulo Generali, fol. 140.
De Capitulo intermedio Generali, in medio sexenij ce-
lebrando, fol. 150.
De Officio, & authoritate P.N. Vicarij Generalis Cor-
gregationis nostræ, fol. 151.
De forma visitationis generalis in Religione nostræ
fol. 158.

De

INDEX.

- De Domo Hôspitiij Romani, & de forma visitandi eam, fol. 161.
De Provincijs Indianarum, fol. 163.
De modo celebrationis Capituli Provincialis, fol. 167.
De modo recognoscendi Patrem Presidentem, fol. 169.
De Iudicibus causarum, & Recordib[us] instituendis, fol. 171.
Quomodo Prior Provincialis Officio suo debeat renunciare, fol. 176.
De electione noui Provincialis, fol. 178.
De modo eligendi Diffinidores, fol. 183.
De Officio, & authoritate Patrii Presidentis, fol. 186.
De Ordine in Diffinitorio seruando, fol. 187.
De auditia à Diffinitorio praestanda, fol. 199.
De visitationibus aperiendis, fol. 191.
De institutione Priorum, ac Socii Prioris Provincialis, Suppriorū, Magistrorum Noviiorū, & Sacristarum, fol. 191.
De receptione, & prouisione noui loci, fol. 195.
De electione Diffinitorum, & Discretorum Capituli Generalis, fol. 196.
De Diffinitionibus legendis, fol. 198.
De sigillis Provincialium, ac Conuentuum, fol. 200.
De Beneficiorum recommendatione, fol. 201.
Quid de litteris Diffinitorio delatis fieri debeat, fol. 203.
De latteris Patriis Presidentis, quas singuli Priors ad subs Conuenitus portare debent, fol. 204.
De seruicio Domō in vnaquaque Provincia, fol. 205.
De Congregatione in medio biennii celebranda, fol. 211.
De institutione Priorum, & aliorum Officialium, extra Capitulum Provinciale, fol. 214.
De Capitulo priuato, fol. 215.
De Officio, & authoritate Prioris Provincialis, & pro quibus casibus possit priuari, fol. 216.
De forma visitationis Provincialis Prioris, & quomodo pro;

INDEX.

- procedere debeat in iudicijs, fol. 222.
De Officio, & authoritate Prioris localis, & pro quibus casibus possit priuari, fol. 236.
Quomodo se debeant habere Fratres, quando eis Prior aliquod Officiū, seu obedientiā, iniuxerit, fol. 245.
De Officio, & authoritate Superioris, fol. 248.
De Officio Sacrifice Conuentus, fol. 252.
De Officio Procuratoris Conuentus, & de rebus Domi non alienandis, fol. 257.
De Officio Depositariorum, fol. 260.
De Officio Deputatorum, fol. 263.
De Ordine præcedentiarum, fol. 266.

QUARTA PARS.

De forma, circa studia in Collegijs nostra Religionis seruanda.

- De Institutione Collegiorū, & de modo celebratio- nis Officii Diuini in eis, fol. 269.
De qualitate Rectorum, promotione Lectorum Philo- phiae, ac Theologie, Magistrorum Studiū, & Scholasti- corum electione, lectionisque Grammaticæ commen- datione, fol. 272.
De forma seruanda in lectionibus, fol. 275.
De Lectione casuum conscientie, fol. 282.
De Officio Prædicatorum, fol. 283.
De Libraria, & custodia librorum, fol. 288.

QVINTA PARS.

De culpis, ac penis eis debitiss.

- Quando debet fieri Capitulum de culpis, & de modo in eo seruando, fol. 292.

INDEX.

- De poenis in genere, ac sententia excommunicacionis, fol. 299.
De poena destruentium, falsificantium, vel alterantium litteras, vel sigillâ Officialium nostrorum, necnon, & privilegia nostra Religionis, & de poenis aperientiū, siue occultantium eorumdem litteras, fol. 301.
De poena iniungenda ei, qui animo irato aliquem perculserit, fol. 302.
De poena incidentium in aliquem lapsum carnis, fol. 304.
De poena revelacionum secreta Religionis, vel confessionis, fol. 305.
De poena falso accusantis, & falsi testis, fol. 306.
De poena surripientiū, fol. 307. De poena proprietarij, fol. 308.
De poena recurrentium ad seculares pro sua promotione, aut impunitate culparum commissariorum, fol. 311.
De poena conspirantium, & eorum, qui in Religione fuerint capita factiōnē, fol. 313.
De poena infamantium, & mittentium litteras infamatorias sine nomine, fol. 314.
De poena lusorum, histriōnum, & maleficorum, fol. 316.
Quomodo Apostata ad Ordinem recipiātur, & de penitentia eorumdem, fol. 317.
De purgatione canonica laborantium infamia, fol. 324.
De poena priuationis vocis, & loci, fol. 327.
De poena incarcerationis, & tortura, fol. 329.
Quæ sit leuis culpa, & de poena ei debita, fol. 332.
Quæ sit grauius culpa, & de poena ei debita, fol. 333.
Quæ sit grauior culpa, & de poena ei debita, fol. 334.
Quæ sit grauiissimâ culpa, & de poena ei debita, fol. 335.
De incorrigibilitate, fol. 336.
Quonodo, & à quibus iniungendæ sint supradictæ poenæ, fol. 338.
De frequenti legione harum Constitutionum, & praecisa eorumdem observatione, fol. 339.

FINIS.

REPERTORIUM RERVM, QVAE IN HOC OPERE CONTINENTVR.

A.

- A**bsolutio casuum reservatorum, debet cōmitti vni, vel duobus Patribus, in quolibet Conventu, folio 29.
Absolutio generalis, quando à Superiore debeat fieri, fol. 32.
Adīcia nostra Congregationis, qualia debeat esse, folio 101.
Aetas necessaria ad professionem faciendam, fol. 50.
Anniversaria Ordinis, fol. 8.
Appellationes, quomodo fieri debeat, fol. 234.
Apostata, & apostasia, fol. 317.
Authoritas, & Officium P.N. Vicarij Generalis, fol. 151.
Authoritas, & Officium Prioris Provincialis, fol. 116.
Authoritas, & Officium Prioris localis, fol. 236.

B.

- B**alnea, quomodo frequentari, aut fieri valcant, fol. 8.
Benedicta à quibus quotidie, & quomodo, persolui debet, fol. 4.
Bibliotheca in quolibet Conventu, & Collegio, haberi debet, fol. 288.
Bona quæcumque hæreditaria, siue non hæreditaria, nolunt̄ profitantis, quomodo distribui debeat, fol. 55.

REPERTORIVM.

C.

CAEremonia, tam in Choro, quam in Ecclesia, debent esse iuxta nostrum Ordinarium, fol. 2.
Cæremoniale, sive Ordinarium, debet esse in promptu, tam in Choro, quam in Sacrificia, fol. 16.
Capitulum Generale nostræ Congregationis, folio 119.
Capitulo Generali totius Ordinis Fratres nostri interesse debent, fol. 117.
Capitulum Generale intermedium, quomodo, & quando celebrari debeat, fol. 150.
Capitulum Prouinciale, fol. 167.
Capitulum intermedium Prouinciale, fol. 211.
Capitulum priuatum, fol. 213.
Capitulum de culpis, fol. 292.
Caput Nauitiorum distingui debent à Caputijs Professorum, fol. 40.
Casus reseruati in Confessione, fol. 23.
Casus propter quos Vicarius Generalis Officio priuari potest, fol. 157.
Casus propter quos Prior Provincialis ab Officio deponi debet, fol. 221.
Casus pro quibus Prior localis Officio priuari deberet, fol. 244.
Casuum conscientiae exercitium in Conuentibus tenendum, fol. 282.
Cellæ Fratrum nostrorum, quales esse debeant, fol. 63.
Prior administrus bis in anno eas visitare debet, fol. 63.
Clausura nostrorum Conuentuum, quomodo obseruari debeat, fol. 78.

Cles

REPERTORIVM.

Clerici, seu Presbyteri sacerdotes, quomodo admittendi sunt ad nostram Religionem, fol. 37.
Clerici Fratres profesi de Domo exire nunquam possunt, sine expressa licentia Provincialis, seruatis etiam alijs requisitis, fol. 49.
Collatio in diebus ieiuniorum, qualis, & quanta esse debet, fol. 74.
Communicare quoties in anno debeant Fratres nostri, fol. 30. & 31.
Completorium, quando cantari, vel recitari debeat, folio 12.
Conclusiones in Collegijs, singulis diebus, propugnari debent, maximè in Dominicis, fol. 277.
Confessiones sacerdotum qualiter Fratres approbati audiire queant, fol. 19.
Confessarij omnes, singulis sexennijs, examinari debent, fol. 20.
Confessarij Fratrum quales esse debeant, fol. 22.
Confessiones mulierum qualiter audienda, fol. 33.
Conuentum nouorum receptio, fol. 195.
Culpa leuis, qua, fol. 332.
Grauis, fol. 333.
Grauior, fol. 334.
Gratissima, fol. 335.

D.

Defensionis locus debet dari euicimque antequam ipsi penitentia imponatur, fol. 300.
Defuncti Fratres, quomodo assistendi, fol. 88.
Depositarij Conuentus, quando, & quomodo eligendi ac eorum Officium, fol. 260.

Xxi

Dc

REPERTORIVM.

Deposita extraneorum , quomodo admittenda , folio 263.
Deputati in quolibet Conventu , & eorum Officium , fol. 263.
Diffinitorum Generalium electio , authoritas , & Officium , fol. 140.
Diffinitores Generales Additi , fol. 141.
Diffinitiones non possunt fieri in Capitulo Generali intermedio , fol. 151.
Diffinitorum Provincialium electio , fol. 183.
Diffinitores Provinciales Additi , fol. 184. & 185.
Diffinitorum cuiusliber Provinciae , septem Patronum numerio integratur , fol. 185.
Diffinitorum quomodo renendum , fol. 187.
Diffinitorum , & Discretorum pro Capitulo Generali electio , fol. 196.
Disciplina quibus diebus tenenda est , fol. 106.
Doctrina , quam sequi debent Lectores nostre Religionis , fol. 280.
Domus strictioris in unaquaque Provincia modus , & gubernium , fol. 205.

E.

Ecclesia , quando debet esse aperta , & esse clausa , folio 79.
Edicta Sanctæ Inquisitionis legenda sunt in Capitulis Generalibus , & Provincialibus , fol. 120.
Eleemosynarij quales eligendi , fol. 99.
Electiones nostræ Religionis in genere , fol. 112.
Electio Priorum , extra Capitulum Provincialie , ad quos pertinet , fol. 214.
Electio canonica , quæ , fol. 112.
Electiones debent fieri per vota secreta , fol. 112.

ELI.

REPERTORIVM.

Elegendorum qualitates , fol. 113. & 114.
Eunuchi , proper debilitatem , in nostra Religione recipi non possunt , fol. 37.
Exercitia spiritualia , singulis annis à quolibet Religioso per Hebdomadam vnam , iustissimè facienda , fol. 211.
Excommunicationis absolutio ad quæ pertineat , f. 300.
Excommunicatus quando debeat evitari , fol. 301.
Expenses pro adeundis Capitulum Generale , fol. 118.

F.

Fater quilibet confiteri debet in publico loco , semel adminis in septimanâ , fol. 29.

Frates alterius Religionis quomodo ad nostram admitti valeant , fol. 36.

Frates exeuntes è Conventu debet accipere benedictionem à Prælato , fol. 96.

Frates nostri , quos dicimus de Observatia , sive calceato , quando venerint ad Reformationem , quomodo accipiendi , fol. 37.

Frates in Ecclesia , sive ad ostium Conventus , sine licentia Prioris , loqui non possunt cum mulieribus , fol. 80.

Frates sine litteris testimonialibus venientes ad quemlibet Conventum quomodo puniendi , fol. 98.

Festum S. P. N. Augustini , & aliqua alia , celebrare possumus , iaque apertis , tempore interdicti , fol. 13.

Fontanellæ (vulgò Fuentes) in brachijs , vel alibi , non aperiuntur in Fratribus , absq; licetia Provincialis , f. 85
Fugitiuus quis dicendus , fol. 324.

G.

Generalis Prior totius Ordinis quomodo Congregationem nostram visitare debeat , fol. 158.

Ha-

REPERTORIVM.

H.

Habitus, & indumenta Fratrum nostrorum quomodo informa, & materia debant esse fol. 56.
Hospites quomodo tractandi, fol. 90.
Hospites sacerulares, recipi non possunt in nostris Monasterijs, fol. 93.
Hospitium Romanum quomodo gubernari, & visitari debeat, fol. 161.
Horae quatuor minores quando recitari, & cantari debeat, fol. 10. & 11.

I.

Ieiunia Fratrum per totum annum, fol. 71.
Incorrigitib[us], & incorrigibilitas, fol. 336.
Indulgentia Fratribus celebrantibus, vel communicantibus concessa, fol. 32.
Indulgentiae concessa Fratribus visitantibus propriā Ecclesiā, fol. 5.
Indulgentia concessa profitantibus Fratribus, fol. 56.
Infirmi quomodo tractandi, fol. 81. Nō possunt extra Conventum ad valetudinem recuperandam commorari, fol. 85.
Infirmarius qualis esse debeat, fol. 82.
Informations recipiēdorum ad Ordinem, quomodo, & à quibus debeat fieri, fol. 39. In Archivio Conventus magnā curā custodiantūr, fol. 54.
Iudicia in visitationibus quomodo facienda, fol. 228.
Iuramentum faciendum ab omnibus, in Provincialiā electione, fol. 178.
Iuramentum faciendum à Difinitorio in electione Priorum, fol. 193.

Ka-

REPERTORIVM.

K.

Kalendarium secundum Ordinem Romanę Curię debet esse in Choro, fol. 2.

L.

Labor manū à iunioribus Fratribus, & Laicis exercendus, fol. 106.
Laici Fratres quomodo Officiū Diauinū persoluere debant, ac etiam B. Mariæ Virginis, & Defunctoru[m], f. 14.
Laicus Frater ad statu[m] Clericale ascendere non valeat, f. 55.
Lectio harum Constitutionum frequens esse debet, f. 339.
Lectionum in Collegijs distributio, f. 275. & 276.
Lectores Philosophie, quomodo instituendi, fol. 272.
Lectores qui docuerint per spatiū duodecim annorum ab aliquibus oneribus eximuntur, fol. 281.
Libri habendi ad vsum Chori, fol. 16.
Libri alienari non possunt, fol. 288.
Librorum impressio quibus licentijs facienda, fol. 291.
Librarius qualis esse debeat, fol. 290.
Litterarum, quā dantur ordinandis tenor, fol. 18. Pro approbatis ad audiendas Confessiones Fratrum, fol. 29.
Pro præsentandis Episcopo ad audiendas Confessiones secularium, fol. 21.
Litterae deferenda à quouis Priore ad Capitulū Provincialē, fol. 168.
Loci priuatio quid sit, fol. 327.

M.

Magister Novitiorum qualis esse debeat, fol. 43.
Magister Studentium in Collegijs qualis esse debeat, fol. 274.

Ma-

REPERTORIVM.

Malefactores in Cōuenib⁹ nostris recipi rō possunt, fol. 94
Manetallæ quomodo ad nostrum Habitum venire debeant, fol. 55.
Matutinum, & Laudes quando in Choro debeat̄ recitari,
arque cantari, fol. 9.
Matutinum, & Laudes per vnam horam integrā recitari
debent, fol. 2.
Mis̄a, & proces̄io pro Defunctis, quando celebrari de-
beant, fol. 5.
Missa Conuentualis vbi cantari debeat, fol. 11.
Missa B. Mariae Virginis in Sabbato, fol. 11.
Modus seruandus in Confessionibus Fratrum, fol. 29.
Modus recipiēd̄ ad Habitum Nouitios, fol. 39. Professio-
nis facienda, fol. 50.
Monialium cura nostris Fratribus sublata, fol. 55.
Moribundi qualiter assilendi, fol. 86.
Mortificationes in nostris Monasterijs exercenda, fol. 104.

N.

Nouitiis recipiendus in Ordine, examinari debet à
duobus Patribus, admoneri de impedimentis, &c.
vt de mū informatio fiat, fol. 38. Eius bona distrahi
neutiquam pessant, fol. 41.
Nouitij debent retineri in Nouitiatu clauso, fol. 43.
Eorū educatio qualis, fol. 43. Recipi debent, tribus vi-
cibus, per vota secreta Patrum Capituli Conuētus in
sue probationis anno, fol. 49.
Nouitiis semel receptus, non potest expelli à Priore in-
fra probationis annum, nisi de consensu Patrum Con-
silij, per vota secreta exhibito, fol. 54. Ipse contra bo-
nam informationem Magistri, & debitōs mores, ejici
non debet, fol. 54.

Obla-

REPERTORIVM.

O Blati, vulgo Donados, quomodo recipi poterunt in
nostrā Religionē, fol. 37.
Officium Diuinum summa cum veneratione celebrari de-
bet in Cōuenib⁹, fol. 1. Quomodo in Collegijs, f. 272
Officium Sanctissimi Sacramēti, in feria quinta, & Imma-
culatæ Conceptionis B.M. Virginis in Sabbato, fol. 3.
Commemorationis S.P.N. Augustini, in quolibet mē-
se, fol. 2.
Officium paruum B. Virginis Mariæ, à quibus in Choro;
& quando, persolui debet, fol. 3.
Oratio mentalis, quando haberi debet, fol. 10. & 12.
Ordines Sacri, quomodo, & quando conferēdi sunt Fra-
tribus Clericis, fol. 17.
Ostiarus qualis esse debeat, fol. 77.

P

Parentes pauperes Religioſorum, quomodo subue-
niendi, fol. 100.
Pœna quis imponeat valeat, fol. 338.
Pœna non per soluentis Diuinum Officium, fol. 2. Impri-
mentis, vel corrigentis Officia Sanctorum Ordinis, fo-
lio 3. Non surgentis ad Matutinum, nec ad alias Ho-
ras accedentis, folio 13. Laicorum addiscientium le-
gere, fol. 16. Malè promotorum ad Sacros Ordines,
fol. 18. Audientium Confessiones sine requisitis in
Constitutionibus expressis, fol. 20. Non celebrantiū,
& non communicantium, fol. 32.
Pœna Prelatorum recipientiū, sine qualitatibus expre-
sis, quo libet ad Ordinem, fol. 30. Recipientium sumo-
niacē aliquem ad Ordinem, fol. 36. Illius, qui intra cellā,

Yy

&

REPERTORIVM.

& extrà, sine Habitū inuentus fuerit, fol. 59. Prioris, qui uestes interiores Fratrum non attenderit, & secundum Statuta nostra portari nō curauerit, fol. 60. Prioris, qui Fratribus de uestiario, non prouiderit, fol. 60. Fratris ementis sine licentiā uestes, &c. huiusmodi, folio 60. Mittentis tunicam, sive aliud indumenti interioris genus alicui Personæ particulari, vt lauet, fol. 62. Prioris non habentis curam Infirorum, fol. 85.

Pœna intrantium in cellas, fol. 63. Frangentis ieūnū Ecclesiæ, & Religionis, fol. 71. Prioris clausuram Monasterij negligenter, fol. 79. Introducentis mulieres quacumque ad interioria Monasterij, fol. 80. Prioris, quando aliquis Frater, sine Sacramentis Ecclesiæ migrat ē vita, fol. 87. Illius, qui in domib⁹ ſecularium, antequam veniat ad Conuentum, prandet, vel coenat, fol. 93. Pernocantis extrà Conuentum, folio 93. Prioris non recipientis Hospites charitatiè, folio 94. Prioris, qui Fratres sine socijs foras mittit, folio 95. Exeuntis de Conuento, tam de die, quam de nocte, absque licentiā, fol. 96. Illius qui folus ē Conuento exierit, fol. 95. Illius etiā, qui in itinere de vno Cōuento ad alium, malitiōsē derinetur, fol. 97. Admittentis sine licentiā legationem alicuius Principis, fol. 98. Illius, qui Parentibus pauperibus stipendia Missarum, sive Religionis eleemosynas largitur, fol. 100.

Pœna exearis se Habitū in recreationibus, & uestibus ſe induentis ſecularium, ac etiam permittentis, folio 109. Prebentis fauorem rebellibus Sanctæ Matris Ecclesiæ, fol. 111. Procurantis voces in Capitulo, pro ſe vel pro alio, & fauoribus etiam extrancorū, fol. 114. Admittentis dignitatem extrà Religionem, absque licentiā P. N. Vicarij Generalis, fol. 115. Provincialis Prioris non adeuntis ad Capitulum Generale, fol. 118.

Non

REPERTORIVM.

Non obedientis P. N. Vicario Generali, fol. 152. Procurantis diuisionem Congregationis, fol. 152.

Pœna proponēti in Curia Romana cauſam aliquā, abſq; ſitu Procuratoris Generalis, fol. 163. Accedentis ad C. ſitulum Prouinciale, abſque licentiā, fol. 167. Prioris P. ouincialis, non adeuntis ad Capitulum Prouinciale, fol. 177. Prioris Prouincialis non obtinentis confirmatione ſue electionis, fol. 183. Reuelantis ea, quæ aguntur in Diffinitorio, f. 188. Non obedientis Priori Prouinciali, f. 216. Nō exhibētiſ eleemosynas Missarū celebrādarū, f. 253. Tractatiſ negotia extrancorū, 259.

Pœna d'ſtrahētiſ, vel alienatiſ bona Cōmunitatis, f. 259. Extrahētiſ sine licentiā aliquā scripturā ex Depoſito Conuentus, fol. 261. Accuſantiſ aliquē Fratrem extrà Religionem, fol. 232. Deficientis in probatione accuſationis alicuius, fol. 233. Permittentiſ ſe examinare in cauſis criminalibus, & ciuilibus, ſine licentiā Superioris, fol. 233. Appellantis indebitē fol. 233. Non alloquentiſ alicui Fratri, fol. 239. Prioris licentiantis ad Sacros Ordines, & recipientis Novitium, abſque licentiā Prouincialis, fol. 242. Prioris facientiſ magnas extraordīnariias expenſas, fol. 243. Prioriſ non adeuntis Capitulum Prouinciale, aut non mittentiſ ſigillum, fol. 244. Recurrentiſ ad Iuristas pro ſuā defenſione, fol. 232.

Pœna mittentiſ aliquem ad predicandū, ſine debito examine, & licentiā, fol. 283. Prædicantiſ ſine prævio examine, & licentiā, fol. 283. Prædicantiſ contra Ordinem, vel aliquā eius Personā, fol. 286. Contra alias, fol. 287. Supprioriſ nō facientiſ Capitulū, ſingulis quindecim dietus, fol. 250. Dantis, aut alienantiſ libriōs, fol. 289. Introducentiſ Personam extrancorū, ſine licentiā in librariam, fol. 291. Defendantiſ culpas in Capitulo, 295.

REPERTORIVM.

Pœna non cognoscētis culpam suam, & disciplinam subire nolentis, fol. 269. Impedientis correctionem alterius, fol. 300. Inualidē absoluētis ab excommunicatione, fol. 300. Falsificantium, seu aperientium litteras Superiorum, fol. 301. Percutētis aliquem, folio 302. Portantis arma, fol. 303. Incidētis in lapsum carnis, fol. 304. Reuelantis secreta Religionis, vel Confessionis, fol. 305. Falso acusantis, & falsi testis, folio 306. Surripientis, fol. 307. Proprietarij, fol. 308.

Pœna recipientis comedibilis, sine licetia, fol. 309. Proprietarij, fol. 310. Occultantis extrā Religionem vestes, libros, &c. fol. 310. Recurrentis ad sacerdotes, pro fauoribus intra Religionem, fol. 311. Conspirantium, & eorum qui Capita factionum appellantur, fol. 313. Infamantis, & mittentis litteras infamatorias sine nomine, fol. 314. Lusorum, Histrionum, & maleficorum, fol. 316. Illius qui à Religione apostatauerit, fol. 321. à Provincia, fol. 322. à Conventu, fol. 323. Recipientis Apostatas contra formam expressam in Constitutionibus, fol. 324. Priuationis vocis, & loci, fol. 327. Incarcerationis, & torturæ, fol. 329. Dantis auxiliū carcerato, ut fugiat, fol. 330.

Præcedentia omnium Patrum, & Fratrum, fol. 266.

Prædicatorum institutio, & Officium, fol. 283.

Præsidens Capituli Generalis, quis debeat esse, fol. 127.

Præsidens Capituli Provincialis Officium, fol. 186. Nō potest eligi in Provinciam. Ibidem.

Prima, per quartam partem Horæ, recitari debet, & similiiter Tertia, Sexta, Nona, & Completorium, fol. 2.

Priorum eligendorum qualitates, fol. 191. Eorum electio quomodo fieri debeat, fol. 193.

Procurator Generalis Romana Curia, quomodo eligendus, fol. 141. Regia Curia, Ibidem.

Pro-

REPERTORIVM.

Procurator Conuentus qualis esse debeat, fol. 257.

Professus ineligibilis est ad quavis Officia; nisi tracto triennio à sua receptione, folio 42. Ad Officia cum cura animarum, transacto quinquennio, fol. 42.

Provincie Indiarum quomodo gubernanda, fol. 165.

Provincialis eligendus qualis esse debeat, fol. 178. Eo deficiente, quis debeat illius loco substitui, fol. 221. Puigatio canonica in quibus casibus facienda, fol. 324.

Q.

Qualitates recipiendorum ad Ordinem nostrum, f. 34, & 35. Approbandorum ad audiendas Confessiones sacerdotalium, fol. 19.

R.

Rasura quando, & quomodo debet fieri, fol. 62.

Rectores, Collegiorum, quales esse debeant, fol. 272. Recreations in Conuentibus nostris quomodo, & quando debent fieri, fol. 108.

Recursus Personalis ad Superiores quomodo permisus, fol. 318.

Refectio Fratrum quando, & quomodo, perfici debeat, fol. 64.

Religiōis nostrā Congregationis relinquere debet sacerdices cōgromen, fol. 41. Non debent reprehendi, aut pœnitentiari coram sacerdotalibus, fol. 69.

Renuntiatio bonorum ante professionem, quomodo validē fieri debeat à Nouitio, fol. 41.

Ritualia debent esse in Sacristia, fol. 16.

S.

Acerdores quotidie Missam celebrare debent ad intentionem Prælati, fol. 3.

Sa-

REPERTORIVM.

Sacrista qualis esse debeat, fol. 252.

Salve Regina quando cantari debeat, fol. 5.

Scholastici quales eligendi, fol. 294. Confessiones sacerdotium etiam approbat ab Ordinario non audient, fol. 280. Singulis annis examinari debent, fol. 275. Finis eorum studijs, in aliquo Conventu, per integrum annum recluduntur, fol. 275. De Collegijs, durante studio, exire non possunt, fol. 297.

Seculares admitti non possunt ad comedendum in cellis, fol. 58. Nec etiam in Refectorio, nisi raro, fol. 69.

Secretarius Generalis quomodo eligendus, fol. 143. Secretarius Provincialis, fol. 194.

Sigilla Prouinciarum, & Conuentuum, fol. 200.

Silentium quibus locis, & temporibus obseruari debeat, fol. 75.

Suffragia pro nostris Defunctis, fol. 6. Pro Benefactoribus, fol. 7.

Supprioris Officium, & authoritas, fol. 248.

Sulpitus de fuga quomodo recludi debeat, fol. 330.

Statuta peculiaria possunt facere Prouinciae, fol. 340.

T.

Tabula affixa debet esse in Choro, vbi notentur festa, fol. 2. Alia nostrorum Defunctorum, singulis trienij, fol. 8.

Tituli honorifici à nostris Fratribus abhorrendi, fol. 107. Tortura quomodo, & quando dari debeat, fol. 331.

V.

Esperæ per dimidiam horam recitari debent, fol. 21. Quando recitari vel cantari, fol. 11.

Ye:

REPERTORIVM.

Vestiarium, quomodo dari debeat discendentibus Fratribus è Conventu quilibet, fol. 61.

Verrere Domum omnes tenentur quovis Sabbato, fol. 107. Vicarij Generales absoluti in omnibus Capitulis, & Congregationibus vocem habent, fol. 156.

ViceVicarius Generalis propter mortem Vicarij Generalis quis debeat haberet, fol. 157.

Visitatio Generalis, fol. 158. Visitatores Generales, fol. 159. Visitatio Provincialis, fol. 222. Visitatores Provinciales, fol. 223.

Vocis priuatio quid sit, fol. 327.

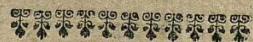
Z.

Elaterum Officium, fol. 102.

Laus Omnipotenti Deo, Sanctissimæ Virginis Mariae, sine labe conceptæ, ac Beato Patri Nostro Augustino, Catholicae Ecclesiæ Firmamento, & omnibus Sanctis Filijs eius.

) (?) (

*

Ximenius expleverit debitum Archiepiscopalis sui munoris in erogando redditus Ecclesiasticos, non nisi heroicè, & clementer in testimoniandam est se gestisse, ex doctrina Domini Thomae Superioris relata sub Quendom.

Aduic Reuerendissimus Promotor dictum, n. 27. animadverterit, Ximenium ad prefatum opus moueri potuisse etiam ad ostendendum Regi, & Mondo, quod regis cuiusverat afferuntur permutacioni Archiepiscopatus, ex quo eiudem redditus erogare intendebatur Christianæ Fidei propagationem.

At si hoc Reuer. Promotor concederet, immo optime Ximenium egisse dicendum esset, si dictos redditus expensis in eandem causam, ob quam renumerat Archiepiscopatum permutare etiā yr ostenderet Regi, & Mondo sc. In retentiōne penderit mentrium nequaquam fuisse.

Accenūt p̄sonam placere declarantes effete illi gratias pro merito agendas, quod iurata estate prouectus, & diuīnus labores penè consumptus ad diuīsimi Martis opis Religionis dilatande studio, & Republicæ defendende amore se ardore inuenili offeret. Idcirco Sanctissimi eius conatibus omnino facetus, & omnibus Regni virtutibus optimi p̄quisiti, confitū Religiosi, & Pietatis plenus innotuit esse exquendum, &c. Et pag. 102. tergo in principio. subiicit: Ergo ne difficultate rei meminari aliquando prementur ad Tolerantiam Capitulum scripta? ut fobi fidelio effent misia quantum possemus immoriorum summa. Nam foliis post Hispaniam à Mariis occupata Ecclesiasticis redditibus exercitus perebant, & ab hostibus recuperetur multo certius id nunc ab ipsi perebatur, ne Hispanias ruinas in prius miferius recidere; presentem cum ipse, qui eorum caput esset, non solum suas facultates inueneret, sed se quoque in magnificis vita diuīnem pro Religionis defensione, & angamento obijceret, &c. Alque id.

dicas: Est autem Sanctitas cuiusdamque Episcopi Cardinalis, aut Abbatis secularis, sive clericis Prelatis bonae Ecclesiasticae positionis exploratoris, & dignoscenda dubius preferitum ex captibus: ex primis omnibus minimis propriis: & ex studio in perfectiori cuncta que sunt proprii materis. Et ob id in Diuinis Officijs de Sanctis, & in Pontificis Diplomatibus Canonizationis eundem pacem recensentur maxima laudes Sanctorum gesta, ad quae praeficerunt Episcopi ex proprio munere tenebantur. Nonne dicit Episcopum esse benignum, hospitalem, sobrium, continentem, & contradicentes arguentem, ut praecepit Apostol. I ad Timotheum, 3, 2. & ad Titum, 1, 9, 2. & tam de Sancto Nicolo Myreni Antiphonie ad finem 6. lectionis Officii de ceteris die 6. Nouenbris dicitur: In Episcopum cestrum suam semper colerent, tractantes orationis fiduciam, vigilias, abstinentiam, liberaritatem, & hospitalitatem, ad horum mandatum, in reprehendendo

comendarunt Ecclae Sancum Carolinum Borromaeum in Bulla sua Canonizationis, §. 15 apud Conclu. p. 763. & in 4. lectione Officii eiusdem, die 4. Nouenbris, ibi: Quorum (Ecclae huiusmodi proutientium) iuste natus administracionem, quid supererat expendebat in pauperes. Et quid est ad rem nostram perpendere, quid exultet Sanctus Ambrosius de Sanctissima Dei Genitrici, cuius Virtutes plurimam heroicem careras Sanctorum omnium superexcellunt; inquit enim, ut in 6. lectione Officii de festo Immaculatae Conceptionis ciuitate in Beatissimam Virginis die 8. Decembris legitur: Quando ista vel multa feste parentes? Quando difficitur a propinquis? Quando sufficiunt humiles? Quando derit debilem, quando viciatur imperio? Eboras solita certus informis iamque misericordia non erubet, ut que preferueret ne recuperat. Nihil rursum in oculis, nihil in verbis proceris, nihil in actis intercedendum. Non gelu frigido, non incisis solutione, non vox

petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum facilius membris figura probitatis. Quae omnia cunctaque plane bona Virgini confitentaria sum. Quid si exceptando ea columnodo, quae ex obligatione proprii status praescribuntur, quis agns heros patre non diceretur? Concludendum foret, quod in multis sanctis Familiis, in quibus ex Instituto per Summos Pontifices approbato, nequeum Religiosi exercere virtutum actus prater eiusdem Institutio leges, non posse vitam ad heroinam gradum producere; & tamen in ecclesiis Sancti plures effloruerunt, Canonizationis honore a Sancta Sede Apostolica condicorati; & merito quia qui in statu perfectionis sunt, ut Episcopi, si ea ad quae enentur recte agunt, perfecti omnino cestimantur, ut docet Sanctus Franciscus Salesius introd. 1a rite deo. sis. 27. p. 16. xi. Propterea nullatenus affitum est implementum, eorum quae sunt ex debito proprio conditionis. Episcopus praeceps, sicut Gratianus monendum est, ut dictum Dni Ambroci, lib. 3. cap. 16. in iud. Virg. occidente immunitatis Herois adversis Domini Praecursum: quantum in uno factiore sunt criminis, lute ad Ximentum Sanctimonianum vertere possimus. quae in uno factiore sunt Virtutes. Eret enim ex relatibus per Illesem à Recensissimo Promothore, num. 28. citatum, & alios in Summario adductos exploratum habenus, proprio sumptu Ximentum Claffem, ducentarum Nautum quantuordicem armatorum milibus onustum comparabile ad subiectendum, prout subficerit, imperio Christi munitissimum Orani Vrbem, frontem suum Africano rum. Quo facto vna cum alijs subfecurunt. Quo facto vna cum alijs subfecurunt ad expugnationem, iuxta narrata in Vite Historia & num. 32. ad 39. omnes Vir-

tes Theologicas, & Cardinales extitunt in gradu heroicis: numeris magnam Fidem, ob cuius propagationis Ze-
lum tam ingentem pecuniam summan-
dum.

